

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในปี 2547 ประเทศไทย มีจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด 2,166,621 ราย เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม หรือ SMEs ถึง 2,161,577 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.8 ของวิสาหกิจทั้งหมด (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและย่อม ระบบออนไลน์, 2549) ซึ่งในจำนวนนี้กว่าร้อยละ เก้าสิบ เป็นสถานประกอบการส่วนบุคคล รองลงมาเป็น บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และอื่น ๆ ตามลำดับ SMEs ถือว่ามีบทบาทสำคัญที่จะเป็นฐานรากในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เน้นกลไกหลัก ในการฟื้นฟูและเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ

จากการประเมินสถานภาพของ SMEs ของไทย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ย่อม ระบบออนไลน์, 2549) พบว่ายังไม่สามารถแข่งขันได้อย่างเต็มรูปแบบ ขาดความพร้อมในด้าน บริหารจัดการ เทคโนโลยีการผลิต บุคลากร ผลิตภัณฑ์ เงินทุน และการตลาด ทั้งนี้ SMEs เป็นกลุ่ม เศรษฐกิจฐานรากที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจึงได้มีนโยบายอย่าง ชัดเจนในการส่งเสริมและพัฒนา โดยกำหนดแผนส่งเสริม SMEs ของประเทศไทย พ.ศ.2545-2549 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชน มีบทบาทสร้างงานและรายได้ ให้กับสังคมและท้องถิ่น อันเป็นกลไกหลักในการสนับสนุนให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

จังหวัดเชียงรายมีฐานเศรษฐกิจที่หลากหลาย ซึ่งเป็นผลจากการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องทำให้ มีผู้ประกอบการในลักษณะ SMEs เป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการส่วนบุคคล รองลงมาเป็นธุรกิจนิติบุคคลอีกจำนวน 3,185 ราย โดยเป็น SMEs ที่เป็นนิติบุคคล ในเขตอำเภอ เมืองจำนวน 1,082 ราย (สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเชียงราย, 2549)

SMEs ในจังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่มีการจ้างงานบุคลากรทางการบัญชี ทั้งที่มีวุฒิการศึกษา ทางการบัญชีและวุฒิอื่น ๆ ให้เป็นผู้รับผิดชอบในงานบัญชี เพื่อรวบรวมข้อมูลไว้ใช้ในการ บริหารงานภายใน ส่วนการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีและการเสียภาษีอากร จะให้ สำนักงานบริการรับทำบัญชีเป็นผู้รับผิดชอบ บุคลากรทางการบัญชีกลุ่มนี้จะได้รับการฝึกอบรม พัฒนาความรู้เป็นครั้งคราว ประกอบกับอัตราค่าจ้างที่ได้รับจะอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ขนาดและรายได้ของธุรกิจ นี่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการผลัดเปลี่ยนบุคลากรบัญชี (ประธาน หอการค้าจังหวัดเชียงราย, 2549)

การที่จะประกอบธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้นั้น ต้องอาศัยการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการจัดการ การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาเทคโนโลยี การเงิน และการบัญชี รวมถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด บุคลากรทางการบัญชีเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญบุคคลหนึ่งของธุรกิจ การขาดแคลนบุคลากรทางการบัญชีที่มีคุณภาพอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของธุรกิจได้

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาด้านบุคลากรทางการบัญชีของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อทราบถึงปัญหาดังกล่าว และเป็นแนวทางในการจัดการด้านบุคลากรทางการบัญชีแก่ธุรกิจและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัญหาด้านบุคลากรทางการบัญชีของ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาด้านบุคลากรทางการบัญชีของ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการด้านบุคลากรทางการบัญชี

นิยามศัพท์

ปัญหาด้านบุคลากร หมายถึง ปัญหาด้านการจัดการบุคลากร การจัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การพัฒนาความรู้ความสามารถ การสร้างขวัญกำลังใจ และการรักษาบุคลากร

บุคลากรทางการบัญชี หมายถึง ผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่าย ผู้ช่วย ผู้จัดการ ทางด้านการบัญชีซึ่งเป็นพนักงานประจำใน SMEs

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หมายถึง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล และบริษัทจำกัด ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท (กรมสรรพากร ระเบียบออนไลน์, 2549) ซึ่งประกอบธุรกิจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

การจัดทำบัญชี หมายถึง การจัดทำเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี เก็บรวบรวม บันทึก จำแนก ข้อมูลที่เป็นตัวเงิน จัดทำรายงานบัญชีและภาษีอากร จัดทำงบการเงิน จัดเก็บรักษา ข้อมูลและเอกสาร รวมถึง การควบคุมและตรวจสอบข้อมูลทางการบัญชี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการบริหารธุรกิจ